

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 730/2022
14.07.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Светлане Томић Јокић, Милене Рашић и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Цветина Јовичића, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости бранилаца окривљеног Цветина Јовичића, адвоката Драгољуба Лончаревића и Весне Лончаревић, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Сремској Митровици К 113/21 од 09.02.2022. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 285/22 од 20.04.2022. године, у седници већа одржаној дана 14.07.2022. године, једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног Цветина Јовичића, адвоката Драгољуба Лончаревића и Весне Лончаревић, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Сремској Митровици К 113/21 од 09.02.2022. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 285/22 од 20.04.2022. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици К 113/21 од 09.02.2022. године окривљени Цветин Јовичић оглашен је кривим због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика па је осуђен на казну затвора у трајању од 5 (пет) година и 3 (три) месеца, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 23.08.2021. године па надаље.

На основу члана 246. став 8. Кривичног законика окривљеном је изречена мера безбедности одузимање предмета и то 220,02 гр нето масе опојне дроге хероин која ће се уништити по правноснажности пресуде.

Истом пресудом окривљени је обавезан да ВЈТ у Сремској Митровици на име трошкова кривичног поступка плати износ од 402.534,00 динара, а на име судског паушала износ од 10.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 285/22 од 20.04.2022. године, усвајањем жалбе ВЈТ у Сремској Митровици преиначена је првостепена пресуда у делу одлуке о казни па је окривљени Цветин Јовичић, због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, за које је првостепеном пресудом оглашен кривим осуђен на казну затвора у трајању од 7 (седам) година и 7 (седам) месеци, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 23.08.2021. године па надаље, док је жалба бранилаца окривљеног одбијена као неоснована и првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против правноснажне другостепене пресуде захтев за заштиту законитости благовремено су поднели браниоци окривљеног Цветина Јовичића, адвокати Драгољуб Лончаревић и Весна Лончаревић, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП у вези члана 55а Кривичног законика, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев и укине другостепену пресуду и предмет врати на поновно одлучивање или да побијану пресуду преиначи.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и бранилаца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажну пресуду против које је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног Цветина Јовичића, је неоснован.

Браниоци окривљеног Цветина Јовичића у поднетом захтеву истичу да је правноснажном другостепеном пресудом учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, јер је одлуком о кривичној санкцији повређен закон на штету окривљеног. Конкретно другостепени суд је погрешно применио одредбу члана 55а Кривичног законика у погледу рачунања половине распона прописане казне, на тај начин што је као половину распона прописане казне, супротно законском тексту и усвојеној судској пракси, као и ставу Врховног касационог суда заузетом на седници кривичног одељења дана 30.11.2020. године, узео 7 година и 6 месеци уместо правилно обрачунате половине распона у трајању од 4 године и 6 месеци, како је то учинио првостепени суд.

Изнети наводи захтева су од стране Врховног касационог суда оцењени као неосновани.

Врховни касациони суд најпре указује да, према ставу заузетом на седници кривичног одељења од 11.07.2022. године, распон у смислу члана 55а Кривичног законика представља размак од минималне казне затвора која је прописана за одређено кривично

дело до максималне казне затвора прописане за то дело, а половина распона из члана 55а став 1. Кривичног законика, представља средњи број у том низу бројева и може се израчунати тако што се од максимума прописане казне одузме минимум исте, та разлика се подели са два, а затим се на тај резултат дода минимална казна. Овим ставом је измењен став Врховног касационог суда од 30.11.2020. године, на који се указује у захтеву за заштиту законитости.

Одредбом члана 55а Кривичног законика („Службени гласник РС“, број 35/2019 од 21.05.2019. године, са ступањем на снагу дана 01.12.2019. године) је прописано да за кривично дело учињено са умишљајем, за које је прописана казна затвора, суд ће изрећи казну изнад половине распона прописане казне, под следећим условима: тачка 1) ако је учинилац раније два пута осуђен за кривична дела учињена са умишљајем на затвор од најмање 1 годину; тачка 2) ако од дана отпуштања учиниоца са издржавања изречене казне до извршења новог кривичног дела није протекло 5 година.

Да би се могла применити одредба члана 55а Кривичног законика, којом је предвиђен појам вишеструког поврата, морају бити кумулативно испуњена оба услова прописана у тачкама 1) и 2) члана 55а Кривичног законика и то двострука осуда за кривична дела учињена са умишљајем на затвор од најмање 1 годину и да од дана отпуштања учиниоца са издржавања изречене казне до извршења новог кривичног дела није протекло 5 година.

Према стању у списима окривљени Цветин Јовичић је раније пет пута осуђиван за кривична дела учињена са умишљајем на затвор од најмање једне године и то пресудом Вишег суда у Сремској Митровици К 190/10 од 16.02.2011. године, због кривичног дела из члана 246. став 1. Кривичног законика, на казну затвора у трајању од 3 године, пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1665/11 од 07.06.2011. године, због кривичног дела из члана 204. став 1. Кривичног законика, на казну затвора у трајању од 5 година, пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1398/12 од 19.02.2013. године, због кривичног дела из члана 121. став 1. Кривичног законика, на казну затвора у трајању од 3 године и 4 месеца, пресудом Основног суда у Сремској Митровици К 1/08 од 11.03.2009. године, због кривичног дела из члана 204. став 1. Кривичног законика, на казну затвора у трајању од 2 године и 3 месеца и пресудом Вишег суда у Београду СПК 107/14 од 07.07.2014. године, због кривичног дела из члана 249. став 2. ОКЗ, на казну затвора у трајању од 1 године и 6 месеци. Из списка даље произилази да од дана отпуштања окривљеног са издржавања казне затвора на коју је осуђен – дана 04.08.2017. године до дана извршења новог кривичног дела које је било предмет правноснажно окончаног поступка у коме су донете побијане пресуде, а које је извршено дана 23.08.2021. године, није протекло 5 година.

Имајући у виду да је окривљени пре извршења предметног кривичног дела више од два пута осуђиван (пет пута) због умишљајних кривичних дела, на казне затвора преко 1 године и да од отпуштања са издржавања изречене казне затвора до извршења новог кривичног дела није протекло 5 година, то су се по оцени Врховног касационог суда, у

конкретном случају стекли услови за примену одредбе члана 55а Кривичног законика о вишеструком поврату.

За кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, за које је окривљени оглашен кривим правноснажном пресудом прописана је казна затвора у трајању од 3 до 12 година.

Имајући у виду напред наведени став Врховног касационог суда, овај суд налази да је у конкретном случају кривичног дела из члана 246. став 1. Кривичног законика, вредност која је на средини између прописаног минимума и максимума казне прописане за то кривично дело, казна затвора у трајању од 7 година и 6 месеци, која за кривично дело из члана 246. став 1. Кривичног законика представља половину распона прописане казне у смислу члана 55а Кривичног законика.

Дакле, казна затвора према окривљеном за учињено кривично дело, правилном применом члана 55а Кривичног законика, мора бити изнад половине распона прописане казне односно изнад 7 година и 6 месеци.

Како је другостепени суд, преиначивши првостепену пресуду у погледу одлуке о кривичној санкцији окривљеног осудио на казну затвора у трајању од 7 година и 7 месеци, то по оцени Врховног касационог суда, правноснажном другостепеном пресудом није учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП у вези члана 55а Кривичног законика, јер је другостепени суд правилно обрачунао најмању законом предвиђену казну у смислу члана 55а Кривичног законика у конкретној ситуацији, због чега је захтев за заштиту законитости одбијен као неоснован.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник,
Андреа Јаковљевић,с.р.**

**Председник већа-судија,
Биљана Синановић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић